

Informacje stałe

Parafia Ewangelicko-Reformowana w Belchatowie

ul. Okrzei 1
97-400 Belchatów
tel./fax +48/44/632-17-89
www.belchatow.reformowani.pl

Proboszcz: ks. bp Marek Izdebski
e-mail: marek.izdebski.ref@gmail.com

Nabożeństwa niedzielne
odbywają się o godz. 9³⁰

Szkoła Niedzielna - w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii odbywają się w poniedziałki, wtorki i piątki

Spotkania młodzieży - w piątki godz. 17⁰⁰
Lider młodzieży: Adrian Matys
e-mail: mlodziej.belchatow@reformowani.pl

Ośrodek Profilaktyki i Rozwoju Osobowości
ul. Okrzei 1
97-400 Belchatów
tel. 44/632-70-90

Konto bankowe parafii
74 1020 3958 0000 9702 0070 1490
PKO BP Belchatów

Parafia Ewangelicko-Reformowana w Zelowie

ul. Sienkiewicza 14a

97-425 Zelów
tel. +48/44/634-10-53, 634-20-60
www.zelandia.pl

Ksiądz administrator: ks. Roman Lipiński
e-mail parafii i pastora: per@zelandia.pl

Nabożeństwa niedzielne
rozpoczynają się o godz. 10⁰⁰

Szkoła Niedzielna - w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii odbywają się w terminach ustalonych dla poszczególnych grup

Grupa wokalna pod dyrekcją Krzysztofa Wodzyńskiego spotyka się w sobotnie popołudnia

Próba zespołu „Zelowskie Dzwonki” - w soboty: - młodsza grupa o godz. 9³⁰
- starsza grupa o godz. 14³⁰

Spotkania młodzieży - w soboty o godz. 16⁰⁰

Studium biblijne - w czwartki o godz. 17⁰⁰

Kancelaria parafialna
czynna codziennie w godz. 7³⁰-15⁰⁰
e-mail: kancelaria@zelandia.pl

Konto bankowe Parafii
40 8965 1018 2002 0070 0144 0001
Bank Spółdzielczy o/Zelów

Parafia Ewangelicko-Reformowana w Kleszczowie

ul. Słoneczna 4
97-410 Kleszczów
tel./fax +48/44/731-38-18;
tel. kom. 603-954-945
www.kleszczow.reformowani.pl
e-mail: kpgkleszczow@interia.pl

Ksiądz administrator: ks. Krzysztof Góral

Nabożeństwa niedzielne
odbywają się o godz. 11⁰⁰

Szkoła Niedzielna - po nabożeństwie

Lekcje religii odbywają się w poniedziałki:
- grupa średnia o godz. 16³⁰
- grupa najmłodsza o godz. 17³⁰
- grupa najstarsza o godz. 18³⁰

Spotkania młodzieży - w poniedziałki godz. 18³⁰
Lider młodzieży: Paulina Mundił
e-mail: mlodziej.kleszczow@reformowani.pl

Koło muzyczne - poniedziałki o godz. 19³⁰

NIP 769-19-63-123 **Regon** 590347324
Konto bankowe parafii
72 8978 0008 0005 6430 2000 0010
Bank Spółdzielczy w Kleszczowie

Sponsor **NOWIN**

NOWINY

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych
Belchatów-Kleszczów-Zelów

Redaktor: Ewa Józwiak

Współpraca:

Belchatów: ks. bp Marek Izdebski, tel. 606-128-037
marek.izdebski.ref@gmail.com

Kleszczów: ks. Krzysztof Góral, tel. 603-954-945
kpgkleszczow@interia.pl

Zelów: ks. Roman Lipiński, tel. 696-485-999
per@zelandia.pl

Druk:

Parafie Ewangelicko-Reformowane
w Belchatowie, Kleszczowie i Zelowie

Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy.
Czekamy na listy Czytelników.

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych

NOWINY

Rok IV - Nr 6-7 (33-34)

Belchatów - Kleszczów - Zelów

Lipiec-Sierpień 2013

„Lecz bardzo blisko ciebie jest słowo,
w twoich ustach i w twoim sercu,
abyś je czynił”.

5 Mż 30,14

„WOŁAJ NA CAŁE GARDŁO...”

Iz 58,1-12

Fragment Starego Testamentu będący podstawą kazania traktowany jest niejednokrotnie jako wyjaśnienie istoty i znaczenia prawdziwego postu, na negatywnym przykładzie niewłaściwego postu. Tymczasem wydaje się, że prorokowi cytującemu wypowiedź Boga chodzi o coś innego. Perykopa, mimo że mówi o poście, to nie jest ani kazaniem o poście, ani definicją postu.

Niektórzy egzegeci twierdzą, że fragment ten jest krytyką działań religijnych czynionych na pokaz, że o wiele istotniejsze jest to, czego się nie okazuje w swoich działaniach etycznych i w praktykach religijnych. W tym przypadku sens fragmentu odpowiadałby wezwaniu Jezusa, aby wejść do swojej komory i zamknąwszy się w niej modlić się do Ojca swego, który jest w ukryciu (Mt 6,5-8). Nie sądzę jednak, że jest to sedno i znaczenie naszego fragmentu Księgi Izajasza

Rozpoczyna się on wezwaniem do wołania skierowanego przeciwko Izraelowi w sprawie jego winy. Wersety 2 i 3 opisują sytuację ludu - mówią one, że lud szuka Boga dzień w dzień, że pragnie poznać jego drogi, że zadaje Bogu pytania. Gdzie spotykamy podobne słowa?

Zauważmy, że taką retorykę znajdujemy w błagalnych psalmach, w tych utworach Psalterza, w których udręczony psalmista, czy udręczony lud, może ktoś zagrożony śmiercią, fałszywie oskarżony, będący w nieszczęściu, prosi Boga o pomoc. Jako przykłady podać możemy Ps 27,8, w którym czytamy: „Oblicza twego szukam Panie”, w Psalmie 25,4 znajduje się wołanie: „Panie, wskaż mi drogi swoje, ścieżek swoich naucz mnie”, natomiast Psalm 22, odmawiany przez Jezusa na krzyżu, zawiera w w. 2 pytanie: „Czemuś tak daleki od wybawienia mego, od słów krzyku mego?”.

Podobnie więc Izrael musiał się znajdować wówczas w sytuacji zagrożenia. Może było to zagrożenie ze strony nieprzyjaciół, może zaś ogólne warunki jego egzystencji były marne. Jak pokazują nam kolejne wersety perykopy, zapewne panował poważny kryzys ekonomiczny. Często takim błaganiem o pomoc towarzyszył post oraz takie praktyki jak zakładanie worów i posypywanie się popiołem. W Biblii znajduje się jeden fragment przedstawiający dość dokładnie typowe postępowanie ludu w sytuacji nieszczęścia. 1 Krn 20 mówi nam, że kiedy na Judę najechali Ammonici i Moabici, król Jehoszafat ogłosił post w całej Judzie, a w świątyni jerozolimskiej zanoszone były błagania o pomoc.

Od wersetu 3b Bóg tłumaczy, dlaczego nie następuje poprawa sytuacji Izraela, czyli czemu nie odpowiada On na tak intensywną modlitwę. Bóg mówi tam (takie jest dosłowne tłumaczenie wersetu), że lud znajduje upodobanie w dniu postu, a uciska swoich robotników. Inaczej mówiąc Izraelici śmiało pościć, zwracać się

PROGRAM NABOŻEŃSTW

W PARAFII EWANGELICKO-REFORMOWANEJ W ZELOWIE

Niedziela, 4 sierpnia 2013

10 Niedziela po Trójcy Świętej,
Niedziela Izraela.

Hasło tygodnia - Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan, lud, który wybrał sobie na dziedzictwo. Ps 33,12

Introit - Ps 74,1-3.8-11.20-21
Czytanie ST - 2 Mż 19,1-6
Lekcja NT - Rz 9,1-8.14-16
Kazanie - J 4,19-26

Propozycja pieśni w Zelowie:
369, 346, 679, 660, 666.

Niedziela, 11 sierpnia 2013

11 Niedziela po Trójcy Świętej

Hasło tygodnia - Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. 1 P 5,5

Introit - Ps 113,1-8
Czytanie ST - 2 Sm 12,1-10.13-15a
Lekcja NT - Ef 2,4-10
Kazanie - Łk 7,36-50

Propozycja pieśni w Zelowie:
475, 346, 737, 780, 855.

Niedziela, 18 sierpnia 2013

12 Niedziela po Trójcy Świętej

Hasło tygodnia - Trzciny nadłamanej nie dołamię, ani lnu tlejącego nie dogasi. Iz 42,3

Introit: - Ps 147,3-6.11-14a
Czytanie ST - Iz 29,17-24

Lekcja NT - Dz 9,1-9(1-20)
Kazanie: - Mk 8,22-26

Propozycja pieśni w Zelowie:
483, 346, 783, 553, 311.

Niedziela, 25 sierpnia 2013

13 Niedziela po Trójcy Świętej

Hasło tygodnia - Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście. Mt 25,40

Introit: - Ps 112,5-9
Czytanie ST - 1 Mż 4,1-16a
Lekcja NT - 1 J 4,7-12
Kazanie - Mt 6,1-4

Propozycja pieśni w Zelowie:
617, 346, 434, 722, 460.

Niedziela, 1 września 2013

14 Niedziela po Trójcy Świętej

Hasło tygodnia - Błogosław, Duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego. Ps 103,2

Introit: - Ps 146
Lekcja NT - Rz 8,(12-13)14-17
Ewangelia - Łk 17,11-19
Kazanie - 1 Mż 28,10-19a

Propozycja pieśni w Zelowie:
564, 346, 857, 759, 566

Przygotował: ks. Roman Lipiński

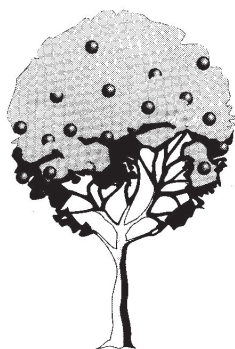
Ogród Eden

Postępując się kodem spróbuj odnaleźć nazwy dwóch niezwykłych drzew, które Bóg umieścił w Ogrodzie Eden.

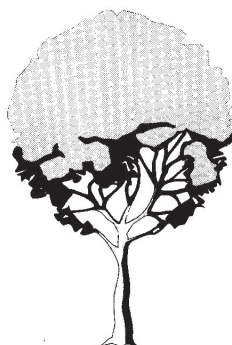
1.

2.

A	B	C
D	E	I
Ł	N	O
P	R	
W	Y	
Ż	Z	

Z którego drzewa Bóg nie pozwolił Adamowi i Ewie jeść owoców ?

do Boga, a krzywdzą tych, którzy są na samym dole drabiny społecznej. Werset 4 mówi, że lud pości dla sporów, czyli bezlitosnych procesów sądowych i dla niesprawiedliwego godzenia w nieszczęśników. Prorok pokazuje, że lud zwraca się do Boga z prośbą o pomoc, a zarazem postępuje niegodziwie wobec najsłabszych, którzy potrzebują pomocy. Ludzie będąc w udręce i w ucisku proszą Boga o pomoc, a zarazem sami gnębią udręczonych i słabych. Bóg nie może pomóc, nie może przejść nad taką sytuacją do porządku dziennego, ponieważ to oznaczałoby akceptację czynionej nieprawości.

Werset 5, ten w którym Bóg zadaje pytanie o post, pokazuje, że relacji z Bogiem nie da się sprowadzić wyłącznie do rytuału, za obrzędem musi stać bowiem coś jeszcze. Co to jest, wyjaśnia nam werset następny - ową najistotniejszą rzeczą jest mianowicie działanie na rzecz swojego bliźniego.

Działanie to ma mieć dwojaki charakter - po pierwsze powinno polegać na uwolnieniu uwięzionych, na zerwaniu bezprawnego jarzma (w. 6). Najprawdopodobniej chodzi tu o osoby, które popadły w niewolę za długi. W starożytnym Izraelu niespłacenie długów mogło prowadzić do niewoli dłużnika u swojego wierzyciela. Tak więc pierwsza rzecz, do której wzywa prorok to uwolnienie, zniwelowanie niesprawiedliwych struktur.

Druga rzecz, to aktywna pomoc udzielana biednym - głodnym, spragnionym, bezdomnym oraz nagim (w. 7). Zauważmy, że tekst nie mówi, że należy wyeliminować wpięć biedę i głód, a dopiero potem zwracać się do Boga, to nie leży bowiem w mocy człowieka. Raczej postawa zwrócenia się do drugiego człowieka, postawa polegająca na nieustannej walce z niesprawiedliwością, skutkować będzie Bożą odpowiedzią i Bożą pomocą.

Wówczas - jak czytamy - światło Izraela wszędzie (w. 8), a Pan będzie stale prowadził (w. 11). Owa ostatnia obietnica jest nawiązaniem do przyrzeczenia danego patriarchom. Izrael - wedle słów Bożych - będzie rozkwitał jak ogród, to co zostało zrujnowane, zostanie odnowione (w. 11-12).

Tak więc owo kazanie nie podaje definicji postu. Prorockie wołanie pokazuje raczej udręczonego Izraela, pogrążonego w biedzie i kryzysie, który prosi Boga o pomoc, a post jedynie towarzyszy owym złożonym staraniom. Jednakże Bóg mówi, że warunkiem pokoju z nim, warunkiem nadziei na Boży ratunek i Bożą pomoc, jest taki nasz stosunek do bliźniego, jakiego oczekujemy od Boga wobec nas. Nie oczekujemy od Boga pomocy, jeśli sami jesteśmy krzywdzicielami i oprawcami i jeśli nie okazujemy miłosierdzia bliźnim. Fragment pokazuje nam, że nasza relacja z Bogiem zależy od relacji z bliźnimi, droga do Boga wiedzie natomiast przez drugiego człowieka.

Istnieje żydowska, odmawiana w synagogach, modlitwa o błogosławieństwo i powodzenie dla ojczyzny. Nie rozpoczyna się ona ani od pochwały Boga ani od prośby, ale właśnie od w. 6 naszego fragmentu, od wezwania do czynienia spra-

wiedliwości. Dopiero później modlitwa przechodzi do prośby o błogosławieństwo kraju. Zakłada bowiem ona, że nasze zwrócenie się do Boga i prośba o powodzenie kraju, powinny wiązać się z postawą ukierunkowania na potrzebujących.

Owo prorockie kazanie ma swoje paralele w nauczaniu Jezusa, który powiedział: „Jeśli byś więc składał dar swój na ołtarzu i tam wspomniał byś, iż brat twój ma coś przeciwko tobie, zostaw tam dar swój na ołtarzu, odejdz i najpierw pojednaj się z bratem swoim, a potem przyszedłszy, złóż dar swój” (Mt 5,23n). Równie istotną paralelę znajdujemy w modlitwie Pańskiej, w której prosimy Boga o przebaczenie grzechów tak, jak i my przebaczymy naszym winowajcom.

Przeczytany fragment Księgi Izajasza niesie nam bardzo istotne treści, przychodzi do nas z bardzo ważnym poselstwem. Mimo, że żyjemy w czasach o wiele lepszych pod względem ekonomicznym niż wówczas Izrael, to i nas dosięga kryzys rozlewający się w Europie, również nas otacza niesprawiedliwość, bieda i udręka. Bardzo trudno jest mi zrozumieć fakt, że w Polsce należącej do bogatszej części świata, wciąż mamy problem niedożywienia i wzrastającego ubóstwa dzieci, a także braku wystarczającej, gwarantowanej przez państwo opieki medycznej i rehabilitacji dzieci niepełnosprawnych.

Kwestie gospodarki i kryzysu są nierzadko niezależne od nas, a nawet najważniejsze osoby w państwie mogą nie mieć wpływu nie tylko na stan gospodarki światowej, ale i wewnętrznej, krajowej. Jednakże w ciężkich czasach jesteśmy tym bardziej motywowani do tego, by nasze życie i działanie było ukierunkowane na bliźnich i potrzebujących. Sprawiedliwe postępowanie, zorientowane na bliźniego nie tylko wynika z wiary i doświadczenia Boga, ale zarazem - jak mówią nam księgi ST - jest także doświadczeniem Boga i jego rzeczywistości.

Tekst jest bardzo istotny dla naszych Kościołów. Możemy się zastanawiać nad tym, co jest w nich najważniejsze. Rzeczą najważniejszą nie jest liczba wyznawców, nie są nią wpływy polityczne. Nie musimy wcale dążyć do wielkiej liczby ani opierać się na sile. Najważniejsze jest, abyśmy mogli znaleźć w Kościele Bożą sprawiedliwość, uzdrowienie, akceptację i miłość wzajemną. Wówczas będziemy rozkoszować się Bożą rzeczywistością, Bożym Królestwem i wyjątkową Bożą bliskością.

Andrzej Kluczyński

JAK ŚWIAT PRZESTAŁ BYĆ DOSKONAŁY

W poprzednim numerze przypominałam historię stworzenia świata. Na świecie nie istniało nic, czego Bóg by nie stworzył, a wszystko co stworzył było bardzo dobre. Również Adam i Ewa – pierwsi ludzie stworzeni przez Boga byli dobrzy, nie znali grzechu.

W pewnym zakątku świata Bóg założył ogród, by mogli w nim żyć Adam i Ewa. Było to piękne miejsce, pełne bujnej roślinności i wspaniałych kwiatów. Pierwsi ludzie żyli w raju, opiekując się wszystkimi istotami, które żyły wraz z nimi. Mieli pod ręką wszystko czego potrzebowali, zarówno do pracy jak i życia.

W środku ogrodu rośło wyjątkowe drzewo: drzewo poznania dobra i zła. Bóg rzekł do Adama i Ewy: „Nie wolno wam z niego jeść ani się go dotykać, abyście nie umarli”. Przez pewien czas oboje przestrzegali tego zakazu. W rajskim ogrodzie żył jednak bardzo chytry i przebiegły wąż, który chciał sobie zażartować z ludzi a co za tym idzie z Pana Boga.

Ewa spacerując po ogrodzie podeszła do zakazanego drzewa, wtedy usłyszała czyjś głos. Nagle spostrzegła węża, który patrzył na nią błyszczącymi oczyma. Wąż zapytał: „Czy to prawda, że nie wolno wam jeść owoców z żadnego drzewa?”. Odpowiedziała: „Ależ skąd, wolno nam jeść owoce z wszystkich drzew z wyjątkiem tego jednego. Gdybyśmy zjeśli – umrzemy. Wtedy wąż odpowiedział jej kłamstwem: „Ależ skąd, na pewno nie umrzecie a w dodatku staniecie się tacy jak Bóg”. Ewa spojrzała na owoce, były dojrzałe i pachnące. I posłuchała węża, zerwała owoc i jadła, potem dała swojemu mężowi – Adamowi. To był pierwszy grzech na stworzonym przez Boga idealnym świecie.

Natychmiast przekonali się, że wąż kłamał. Zawstydzili się zauważywszy, że są nadzy, dotąd tego nie zauważali. Zerwali więc liście i przykryli swoją nagość.

Po pewnym czasie Adam i Ewa posłyszeli głos Pana Boga: „Adamie, gdzie jesteś? Przyjdź do mnie”. Musieli więc stanąć zawstydzeni przed obliczem Pana. Bóg zapytał: „Czy jedliście owoc z tego drzewa?”. Adam odpowiedział twierdząco i przyznał, że wąż ich do tego namówił. Wówczas Pan Bóg się rozgniewał na węża, a dokładnie na nieprzyjaciela, który kierował zachowaniem zwierzęcia. Tym nieprzyjacielem jest szatan, który zazdrości Bogu i chce niszczyć jego piękne dzieło. Tym razem mu się udało...

Od tej pory świat nie był idealny. Jednak Pan Bóg obiecał ludziom, że nadejdzie kiedyś taki dzień, kiedy zło zostanie pokonane. Obiecał nadejście Zbawiciela - Pana Jezusa, który będzie silniejszy od szatana i zwycięży go.

Krótką sentymentalną podróż do „języka czeskiego”:

Povídám, povídám pohádku	že na peci spaly děti
Povídám, povídám pohádku,	a až se vyspaly,
že pes přeskočil ohrádku.	kus chleba dostaly

Povídám, povídám druhou,	W nawiązaniu do opisanej historii, odnajdźcie nazwy dwóch drzew, które Bóg stworzył w ogrodzie Eden.
že voda teče struhou.	
Povídám, povídám třetí,	

Z PODNIESIONĄ GŁOWĄ

Kiedy chcesz dobrze zwiedzić starówkę Amsterdamu musisz cały czas patrzeć do góry. Dopiero wtedy dobrze widzisz wspaniałe fasady domów nad kanałami. Wtedy to dopiero widzisz najwspanialsze inskrypcje uwiecznione w kamieniu. One pokazują Ci bogatą historię Złotego Wieku czyli okresu, który stworzył Holandię o dużym znaczeniu w świecie. Jako przykład niech szczególnie posłuży Amsterdam. Był to również czas Rembrandta i Vermeera.

ta i Vermeera.

Kiedy – także w swoim życiu – popatrzysz w górę, to zobaczysz o wiele więcej pięknych rzeczy. Jeśli na przykład zanim wejdziesz do naszego kościoła w Zelowie spojrzysz w górę, to zobaczysz cytat z Biblii nad drzwiami wejściowymi. Czy to wiadomość, może wezwanie?

Jest to fragment Listu do Galacjan (oni mieszkali na terenach obecnej Turcji). Chodzi tu o rozdział 6 w. 7, gdzie jest napisane jest: „Nie błǳcie, Bóg nie pozwoli z siebie drwić: Co człowiek zasieje to też będzie zbierał!”. W roku 1825 napisano tam nad drzwiami. To był też ten czas małej czeskiej wspólnoty kościelnej pośród odmiennego rzymskokatolickiego społeczeństwa, które ledwie dopuszcza istnienie tej wspólnoty. Taka wędka w kościelnym życiu Kościoła państwowego. Jaka więc była odwaga, aby umieścić takie powiedzenie nad drzwiami kościoła.

Czy miało to być ostrzeżenie? Czy może wyzwanie? Czy może miało być powód do dyskusji? Coś w sensie: „Kot w pobliżu dziwnie skacze?” Jeśli czytamy w całym kontekście – to jest to właściwie jedna wielka zachęta. Ale jednak musisz coś w tym kierunku zrobić. Musisz się brać do roboty. Co zasiejesz będziesz też zbierać. W sensie pozytywnym jak i negatywnym. Prawie tak jak w nauce: dostaniesz z powrotem to, co „włożyłeś”. Jeśli czytasz cały rozdział to jest on bardzo pozytywny. Satysfakcjonujący! Ponieważ jeśli wytrwasz w tym co robisz, wiosłując pod wiatr lub pedałując pod wiatr, to na koniec Bóg Cię na pewno nagrodzi. Na jego sposób! To na pewno. Nigdy się nie poddawaj.

Nasz czas, to czas szybkich zmian i ostrej konkurencji i ambicji. Nasz Kościół jest właśnie na takie czasy. Czyny to twoją wiarę mocniejszą, bo wypróbowaną, bardziej treściwą niż pustą. Tak, jak uczyła nas historia naszych ostatnich pięćdziesięciu lat. Kościół, nasz Kościół jest po to, by dawać ludziom nadzieję, inspirować, by rozwijać i zachęcać. Zawierać relacje jakościowe, za pomocą których można później nadać przyszłości kształty.

Jeśli gonisz za swoimi marzeniami całą swoją siłą, zaufaniem, siłą, wiarą i nadzieją, jeśli mądrze wytrzymujesz w tym co wiesz, w tym co dobre dla ciebie i twoich bliskich, to Bóg wcześniej czy też później na pewno Ci to da. Śnij swoje sny, ale także zrób też coś z tym. Musisz być jednak bardzo zaangażowanym by realizować swoje marzenia. Niezależnie od tego, jak będzie ciężko. Życie ma dla Ciebie wiele niespodzianek. Będzie Cię ciągle zaskakiwać. Ale nie ryzykuj nim na pokaz, ponieważ 80 % ludzi to nie interesuje. 20 % będzie szczęśliwych, że to tobie „coś” się przydarzyło, a nie im. Nigdy nie mów: „Dlaczego ja?”. Bo kto by to miał być twoim zdaniem? Życie nie jest łatwe. Ale jest też napisane: „Szczęśliwi głodni sprawiedliwości ponieważ zostaną nasyceni!” – to cytat z najlepszego kazania Jezusa: Kazania na Górze.

Wróćmy jeszcze do Listu do Galacjan: w wersie 10 rozdziału 6 jest również zapisane: „Róbmy w czasie jaki nam jeszcze pozostał dobro dla każdego. A przede wszystkim dla naszych współbraci w wierze”. To jest esencja bycia Kościołem.

Arie Booman

tłum. Bożena Gwiazdowska

Raport z Tygodnia Ewangelizacyjnego pod hasłem „ZAS ZMIAN” w Zelowie, 21 – 28 lipca 2013.

Tydzień Ewangelizacyjny w Zelowie (TEZ) rozpoczęliśmy w niedzielę 21 lipca uroczystością, którą nazywamy „Święto Kościoła w środku Polski”. Wyraz temu, że jest to wspólna, świąteczna uroczystość dla naszych parafii w Zelowie, Belchatowie, Kleszczowie i Żychlinie dawali współwyznawcy, którzy stamtąd przyjechali, a jak co roku byli też z nami goście z luteranckich parafii położonych w rejonie łódzkim.

Jak wspólne święto – to wspólne nabożeństwo z Wieczerzą Pańską, a po nim poczęstunek i seminaria. Można było obejrzeć film o Janie Wiklefiu, można było posłuchać o misji tłumaczenia Biblii, posłuchać dyskusji „o starzejącym się społeczeństwie” i wziąć w niej udział. W czasie tego seminarium mówiliśmy o tym, co Kościoły ewangelickie w Polsce robią, albo na co powinny w przyszłości zwrócić uwagę, nie tylko wtedy, gdy państwowych programów pomocy i opieki brakuje. Świadomość, że przedział wieku naszego – religijnie aktywnego - społeczeństwa ulega zmianom, powinna być odzwierciedlona w programach aktywności parafialnej. W dyskusji panelowej wzięli udział: Wanda Falk, ks. prezes Grzegorz Gieźka i ks. Tomasz Pieczko.

Koncert

Podczas niedzielnego koncertu zagrały Zelowskie Dzwonki, a ks. Tomasz Pieczko rozpoczął służbę w TEZ od tematu związanego z życiem Jana Kalwina: Poznać Boga – poznać siebie. Według Kalwina nie powinniśmy czekać z założonymi rękami na koniec świata lub sąd Boży, ale otrzymując od Boga dar niezmiennej mocy Ducha Świętego żyć aktywnie. Ta aktywność jest wdzięcznością dla Boga za przemianę człowieka od wewnątrz. To odnawiane wciąż życie jest aktywnym oczekiwaniem Królestwa Bożego. Moc Boża uzdalnia nas do dobrych czynów, a poznanie samego siebie w świetle Słowa Bożego zachęca ewangelika reformowanego by budować sprawiedliwszy i piękniejszy świat.

Dalszy przebieg TEZ – w robocze dni tygodnia – ma zwykle dwa oblicza. To pierwsze, w przedpołudniowe poranki ujawnia się w postaci zajęć dla dzieci, które organizujemy jako półkolonie. Dzieci przychodzą ok. 9 00, a wychodzą po 4 godzinach wspólnej zabawy, śpiewu, poznawania historii biblijnej, a nawet nauki wersetów biblijnych na pamięć. Prawie trzydziścioro wolontariuszy co dzień zdawało egzamin z niezwykłego zaangażowania w opiekę nad dziećmi – by zadbać o ich bezpieczeństwo, w zabawę z dziećmi – by dobrze się bawiły oraz w poznawanie Słowa Bożego wraz z dziećmi – by wspólnie dzielić się wiarą. Pragnę podkreślić, że dopiero taka całość ukazuje sens półkolonii w Domu Zborowym w Zelowie. Pod hasłem „W

ks. Tomasz Pieczko

cieniu piramid” poznawaliśmy w tym roku historię Józefa od narodzin w rodzinie Jakuba do przebaczenia braciom w Egipcie. Jeżeli w dobie wszechwładnie pa-

osady. Historia Zelowa, jego założenie przed ponad dwustu laty przez osadników czeskich, którzy należeli do Jednoty Braci Czeskich oraz bogata tradycja tkacka naszego miasta i regionu a także ciągle obecna kultura ludności mniejszości czeskiej w Polsce zamieszkującej w Zelowie i okolicach skłania do podejmowania działań aktywizujących społeczność miasta i okolic, a w szczególności dzieci i młodzież, do podejmowania zadań mających na celu poznanie naszej historii i tradycji a także do rozwijania współpracy w grupie przy wykonywaniu wspólnych projektów.

Wynikiem pracy prawie dwudziestoosobowej grupy dzieci w wieku od 7 do 12 lat jest przepiękna wystawa prac plastycznych ilustrujących szesnaście wybranych obiektów Zelowa, którą można oglądać w Klubie Czeskim.

Premierowe otwarcie wystawy odbyło się 1 sierpnia 2013r., połączone było z zakończeniem warsztatów i wręczeniem nagród uczestnikom. W uroczystości uczestniczyły wszystkie dzieci – autorzy prac wraz z rodzicami i przyjaciółmi a także członkowie Stowarzyszenia Czechów w Polsce. Obecna była także Urszula Świerczyńska burmistrz Zelowa oraz ksiądz Roman Lipiński z Parafii ewangelicko-

WIZYTA RODZINY WONDRAKÓW W ZELOWIE

W roku 1908 Wilhelm Wondraczek – dwudziestoletni wówczas kawaler z Zelowa - postanowił ożenić się z panną Emilią Fürcht z Łodzi, z Kościoła baptystów, a zaraz po tej uroczystości pojechali do portu i popłynęli statkiem do Brazylii. Tam zostali na całe długie życie „dorabiając się” dziewięciu synów i córek. Ośmiu synów miało potomstwo. Najmłodszy z synów, dziesiąty z kolei, Samuel Arthur żyje jeszcze, mając w 2013 roku 84 lata.

Na całość rodziny – dzisiaj już także z czwartym pokoleniem składa się obecnie ponad 250 osób. Dwunasto-osobowa reprezentacja Rodziny Wondraczków odwiedziła w czerwcu naszą Parafię w Zelowie. Wszyscy są aktywnymi członkami zborów baptystycznych lub zielonoświątkowych w Brazylii.

Przysporzyli nam sporo radości swoim entuzjazmem wiary i swoją historią rodzinną. Wspólnie przeżywaliśmy Wieczerzę Pańską, słuchaliśmy kazania Harley'a Wondraczka, który jest kaznodzieją i podziwialiśmy ich śpiew. Harley przygotował kazanie biorąc za podstawę to motto, które jest wypisane na ścianie prezbiterium kościoła w Zelowie: „Prawda zwycięży!” Zwiedzaliśmy resztki zrujnowanej pozostałości po „ostatnim” Wondraczku w Zelowie, wysłuchaliśmy koncertu Zelowskich Dzwonków i wspólnie zasadziliśmy drzewko na pamiątkę ich wizyty. Może za kilkadziesiąt lat, ktoś patrząc na koronę buku przypomni sobie tę wizytę i to świadectwo życia z wiarą.

ks. Roman Lipiński

nujących gier komputerowych i zabaw telefonem komórkowym prawie osiemdziesięcioro dzieci codziennie spędzało czas na czymś zupełnie innym niż „moda nakazuje” to znaczy, że Pan Bóg pobłogosławił nasze starania. Serdeczne podziękowania za współpracę przy tym dziele otrzymują „ciocie”: Jola Pospiszył i Wiera Pospiszył, Monika Stępień, Agnieszka Kimmer i Iwona Nowak oraz „wujek” Karol Nowak wraz ze wszystkimi wolontariuszami.

Zajęcia popołudniowe obejmują możliwość posłuchania i porozmawiania na tematy, w których prezentowana jest treść seminarium. W tym roku ważną była komunikacja w małżeństwie. Mariola i Roman Fengerowie wzajemnie się uzupełniają – zarówno jako wykładowcy, jak i małżonkowie - dali wyraz oczekiwaniom i potrzebom serca (czyli tak naprawdę umysłu) człowieka, który w tym - najważniejszym chyba – zakresie życia społecznego poszukuje spełnienia planów życiowych i potwierdzenia wartości życia rodziny. Pogodzić mądrą ambicję i dobre plany z harmonią współżycia tak, by mieć ochotę na szczerą wspólną modlitwę, to może być ważne, nasze ewangelickie zadanie. W drugiej części TEZ dr Andrzej Kluczyński z Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej przedstawił rolę proroków Starego Testamentu z obszerną prezentacją treści zwiastowania.

Trudno jest próbować pisać o muzyce. Znacznie lepiej jej posłuchać. Naprawdę wiele wrażeń przynoszą poszczególne koncerty, a w każdym naszym TEZ dbamy o różnorodność brzmienia, emocji

Pókolonie

i treści. Wspólny jest cel: wyrazić uwielbienie dla Boga, naszego Pana w uniwersalnym języku muzyki i przy pomocy tego, co każdy artysta otrzymał jako talent, wartość, która jest iskrą Bożą. Wspólne jest uwielbienie jako nasza wdzięczność za Zbawiciela i dar Bożego zbawienia. Oprócz możliwości posłuchania „na żywo” jest też zwykle możliwość zakupu płyty, żeby w zaciszu domowym posłuchać tego, co się podobało na koncercie.

Seminaria

kolejne tematy takie jak: „Atrakcja kłamstwa i prawda Boża”, „Boża rzeczywistość”, „Świadek pod krzyżem” czy „Bliźni mój brat” udało się ks. Tomaszowi przekazać przesłanie Ewangelii, która staje się pokarmem i oddechem człowieka, która staje się stylem życia chrześcijanina.

CZYN CMENTARNY

17 lipca, jak co roku, został wysprzątnięty, a przedtem wykoszony, teren cmentarza w Kleszczowie. Data, ze względu na niesprzyjającą aurę, była kilkakrotnie przekładana. Tym większe podziękowania należą się tym, którzy nie zawiedli i przybyli z własnymi narzędziami ogrodowymi i kosiarkami, aby zadbać o wygląd miejsca spoczynku przodków. Wśród porządkujących byli też członkowie PE-R w Belchatowie. Dzięki wspólnemu wysiłkowi, niedawna, niezapowiedziana wizytacja Sanepidu zakończyła się pochwałą za utrzymywanie porządku na cmentarzu.

ZAKOŃCZENIE WARSZTATÓW PLASTYCZNYCH W KLUBIE CZESKIM W ZELOWIE

Przez ponad trzy miesiące grupa dzieci z Zelowa i okolic aktywnie uczestniczyła w warsztatach plastycznych pt. „Moja mała ojczyzna, nasze miasto widziane oczami dzieci – Żelów 2013”. Projekt był realizowany przez Stowarzyszenie Czechów w Polsce z siedzibą w Zelowie a dofinansowany przez Burmistrza Zelowa w ramach wspierania zadań z zakresu pożytku publicznego.

Rok 2013 jest dość wyjątkowym dla historii Zelowa. Według źródeł historycznych 21 grudnia 1802 roku podpisana była umowa kupna (uwierzytelniona 23 grudnia tegoż roku w sądzie w Łasku), w której Józef Świdziński odsprzedawał Czechom opróżnione grunta wsi Żelów. Wiosną 1803 roku - przed 210 laty, na terenie obecnego miasta osiedlili się pierwsi czescy osadnicy przyczyniając się do rozwoju

WIZYTA W BRATNIM KOŚCIELE NA WĘGRZECH

W dniach 27-28 czerwca w Debreczynie dr Witold Brodziński były prezes Synodu Kościoła ewangelicko-reformowanego i ks. radca Krzysztof Góral reprezentowali nasz Kościół na Synodzie, powołanego do życia w 2009 roku, węgierskojęzycznego Kościoła Obszaru Karpat skupiającego ewangelicko-reformowane wspólnoty wyznaniowe z terenów dawnych, przedwojennych Węgier.

Ten ponad graniczny Kościół, być może, budzi u niektórych niepokój o chęć restauracji wielkich i nacjonalistycznie nastawionych Węgier, ale zarówno ks. bp. Gustav Bolcskei – zwierzchnik Węgierskiego Kościoła Reformowanego, jak i jego asystent ks. Odor Balazs, stwierdzili w rozmowach, że nie ma powodu do strachu. Każdy bowiem z Kościołów członkowskich podlega prawodawstwu państwowemu kraju na terenie, którego działa i rządzi się własnym prawem wewnętrznym. Chodziło o stworzenie podstaw wspólnego nauczania i w tej mierze wyznacznikiem jest Katechizm Heidelberski, jedna z Ksiąg symbolicznych także naszego Kościoła, wprowadzenie wspólnego dla wszystkich porządku nabożeństwa i zunifikowanie stroju duchownego. Trzeba przyznać, że węgierska toga, to obraz kunsztu krawieckiego i odniesienie do dawnego stroju huzarskiego.

Podczas obrad Synodu naczelne miejsce zajęła celebracja obchodów 450. rocznicy pierwszego wydania Katechizmu Heidelberskiego oraz przyjęcie do Kościoła Obszaru Karpat węgierskojęzycznego Kościoła reformowanego Chorwacji. Z obrad Synodu i uroczystej akcesji powstał program telewizyjny i było to jedno z doniesień dnia. Zadziwić może niesamowita sprawność synodujących. Obrady, na

których zreferowano i wprowadzono poprawki do statutu Kościoła trwały tylko dwie godziny. Jak powiedział ks. bp G. Bolcskei, wymagało to mrówczej pracy przez osiem miesięcy poprzedzających Synod. Rzeczą godną podziwu i naśladowania, choć chyba mało realną w polskich warunkach. Synod zakończyło uroczyste nabożeństwo z sakramentem Wieczery Pańskiej, a wszystkie czytania prowadziły kobiety w specjalnych zielono-żółtych strojach. Na uwagę zasługuje też podkreślanie ducha węgierskości w życiu religijnym. Tak w trakcie nabożeństwa synodalnego, jak i zresztą podczas

ks. bp G. Bolcskei

wszystkich innych, został odśpiewany hymn narodowy.

Gośćmi Synodu, oprócz przedstawicieli szczebla ministerialnego, różnych wspólnot i Kościołów chrześcijańskich byli ks. dr Guy Liagre Sekretarz Generalny Konferencji Kościołów Europejskich i ks. Jan-Gerd Heetderks Prezydent Światowej Wspólnoty Kościołów

Obrady

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO DANIELA WIKTORA BURESZA

W niedzielę 23 czerwca, oprócz zakończenia roku szkolnego, miał również miejsce bardzo ważny akt dla kleszczowskiej społeczności, jakim był sakrament Chrztu Świętego udzielony Danielowi Wiktorowi Bureszowi – synowi Emilii i Henryka.

W przemówieniu chrzcielnym ks. Góral powiedział, że choć przez chrzest Daniel zostanie włączony do wspólnoty Kościoła, do wspólnoty dzieci Bożych, do której wszyscy wierzący należą, to w tej kwestii nie mógł on jeszcze podjąć osobistej decyzji. Zawdzięcza to rodzicom, którzy kierując się jego dobrem, podobnie jak w innych sprawach, przynieśli go do naszego Kościoła, aby ochrzcić go w wierze, którą sami wyznają.

Czy Daniel w przyszłości uświadomi sobie, jak doniosły był to akt w jego życiu, zależy od jego rodziców i chrzestnych. To na nich przede wszystkim spoczywa obowiązek, ale i przywilej odkrywania przed nim Bożej miłości oraz poznawania i wypełniania Dekalogu. Danielowi Wiktorowi, jego rodzicom i chrzestnym życzymy Bożego prowadzenia i obfitości jego łask.

Jak zwykle w pierwszych ławkach zasiedli najmłodszy członkowie społeczności kleszczowskiej – dzieci i młodzież. Z ich min wyczytać było można, że z niecierpliwością oczekują na wakacje. Dla przypomnienia tylko dodam, że miniony rok szkolny decyzją Ministra Edukacji Narodowej został przedłużony o tydzień. Co z tego, że nie trzeba było odpracowywać w soboty wolnych dni pomiędzy świętami wypadającymi w tygodniu a niedzielami, bo tydzień dłużej, to zawsze czas dodatkowego wysiłku.

Ks. Krzysztof Góral na początku nabożeństwa przywitał zaproszonych gości: Danutę Kuc wicedyrektor Szkoły Podstawowej im. Janusza Korczaka w Kleszczowie, Ryszarda Ciągło dyrektora miejscowego Gimnazjum im. Władysława Reymonta i Renatę Szczekocką przedstawicielkę organu prowadzącego gminną edukację.

W kazaniu (Łk 17, 11-19) ks. Góral przypomniał, że wakacje dla najmłodszych, choć może nie tylko, są najwspanialszym czasem w ciągu całego roku i wymienił szereg powodów udawadniających tak postawioną tezę. Wezwał także do odpowiedzialności i mądrości w przeżywaniu każdej darowanej przez Boga chwili. Tekst przewodni rozważania traktował o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, dlatego ks. Góral przypomniał także o wdzięczności, którą winni mieć młodzi ludzie wobec nauczycieli, wychowawców i katechetów, a której wspaniałym przykładem był Samarytanin, który jako jedyny powrócił i podziękował Jezusowi za darowane zdrowie. Zatem także dziękując wszystkim zaangażowanym w proces edukacyjny nie wolno zapominać o Jezusie – najważniejszym nauczycielu, który dba, aby uczniowie w przyszłości stali się dobrymi, mądrymi i pełnymi wiary ludźmi.

Po wręczeniu świadectw z nauczania religii przemówili zaproszeni goście. Zostały też przez nich przekazane wydawnictwa edukacyjne i słodczyce. Mili goście, w dowód wdzięczności za włożony trud wychowawczy, zostali obdarowani bukietami kwiatów. O oprawę muzyczną zadbał Mateusz Kacprzyk. Podczas nabożeństwa grał na gitarze elektrycznej, a najmłodszy, wraz ze zgromadzonym zbozem, wykonywali pieśni z dawnego śpiewnika młodzieżowego „Chwalmy Pana”.

Reformowanych na Europę, a także ks. bp Tomas Šernas, stojący na czele delegacji Kościoła ewangelicko-reformowanego Litwy. Z wyżej wymienionymi delegacjami polscy odbyli, często bardzo pouczające, rozmowy kulturalne. W naszej pamięci utkwiła opowieść o wielowiekowej tradycji współpracy i budowy demokracji na przykładzie dawnych Niderlandów przekazana przez ks. dr G. Liagre'a. Otóż przy budowie kanałów i w początkowym stadium konieczności wypompowywania z nich każdego dnia wody, niezbędny był wspólny wysiłek. Nie mogło dojść do sytuacji, w której jakiś rolnik, a musiał to czynić jeden po drugim, zapomniał o pozbywaniu się wody, bo zalałby sąsiada. To zrodziło odpowiedzialność za losy wspólnoty. Taką drogą powinny kroczyć Kościoły Europy, zwłaszcza środkowo-wschodniej.

W wywiadzie radiowym, na zadane nam pytanie, jaki jest odbiór przez stronę polską tak funkcjonującego Kościoła, daliśmy odpowiedź, że jest to ciekawe doświadczenie, którego dopiero przyjdzie nam poznać owoce. Jeśli u celu budowanego ponad granicami Kościoła leży służba wzajemnej pomocy, różnego wymiaru, dla wspólnot reformowanych w imię krzewienia idei Ewangelii, to jest to kierunek, który powinny przemyśleć inne Kościoły reformowane Europy środkowo-wschodniej, zwłaszcza te niewielkie. Jeśli jednak gdzieś w tym dziele zakrada się polityka, to droga jest błędna.

Synodowi towarzyszyła wystawa poświęcona starotestamentowemu kultowi i budowlom świątynnym (także narodów ościennych) oraz życia nomadycznego ludu wybranego eksponowana w jednej z wież zegarowych kościoła w Debreczynie, po której zaproszeni goście zostali oprowadzeni.

W imieniu Kościoła ewangelicko-reformowanego w Polsce zostały przekazane podarunki, z których największe wrażenie zrobiła kopia pierwszej strony Biblii Brzeskiej z 1563 roku. Dostaliśmy przyrzeczenie, że zawiśnie w godnym miejscu na jednej ze ścian biura Kościoła w Budapeszcie. Braciom Węgrom życzymy błogostawieństwa Bożego.

ks. Krzysztof Góral

BRAZYLIJCZYCY W KLESZCZOWIE

W dniu 22 czerwca, w sobotnie popołudnie, parafię kleszczowską odwiedziła grupa Brazylijczyków o czeskich, ewangelicko-reformowanych korzeniach, która na krótko zatrzymała się w Zelowie.

Niestety nikt z nich nie kultywuje wyznania przodków. Są członkami wspólnot ewangelicznych. Jednak postanowili, odwiedzając Stary Kontynent, zapoznać się z miejscami skąd wywedrowali ich pradziadowie. Wcześniej bowiem odwiedzili stolicę Republiki Czeskiej – Pragę. Goście zapoznali się z historią oraz dniem dzisiejszym naszej parafii. Była to doskonała okazja dla prezesa Kolegium Kościelnego, p. Bogusława Buresza, który po latach odświeżył znajomość hiszpańskiego (portugalski, którym posługują się na co dzień Brazylijczycy i hiszpański są zbliżonymi językami) i był świetnie rozumiany. Na zakończenie wizyty odśpiewaliśmy wspólnie jedną z pieśni (każdy w swym ojczystym języku) ze Śpiewnika Ewangelickiego, a na „deser” goście zaprezentowali wspaniały śpiew na głosy. Przyjemnie było wysłuchać ich nieprzeciętnych umiejętności wokalnych.

ks. Krzysztof Góral

ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO W KLESZCZOWIE

Choć poniższy tekst ukaże się w sierpniowym numerze Nowin, kiedy rozpoczną się przygotowania do szkoły, nie sposób nie opisać ważnego wydarzenia jakim było zakończenie roku szkolnego. Odbyło się ono 23 czerwca podczas niedzielnego nabożeństwa.

